

Şeytanın Pençesi

Tamamen maddi dünyaya dalmış bir insan şeytan için satranç tahtasındaki bir piyon gibidir. Ve şeytan, kaderini önceden hesaplayarak onu istediği gibi hareket ettirir. Bir insan şeytan tarafından satranç tahtasında hareket ettirildiğinde yaşar mı yaşamaz mı? Ya da var mıdır? İnsan ruhsal yola girdiğinde ve kendisi üzerinde çalışmaya başladığında durum farklıdır. İlk başta, etrafındaki dünya çıldırmaya başlar: birçok öfkeli, saldırgan, sürekli memnuniyetsiz insan ortaya çıkar; işte, evde, günlük yaşamda, sağlıkta vb. sorunlar ortaya çıkmaya başlar. Ancak kişi hedefine ulaşmakta kararlıysa bunlar yalnızca geçici olgulardır. Ruhsal gelişimle birlikte kişi bilincin oyun alanından kaybolur ve eylemleri sistem için öngörülemeyen hale gelir. Kişi Ruhsal dünyaya hizmet etmeye başlar. Yaşam, Hayat ile dolmaya başlar.

Tatiana: Selamlar, sevgili dostlar! Sizleri tekrar ağırlamaktan içtenlikle mutluluk duyuyoruz. Bugün de saygıdeğer İgor Mihayloviç Danilov ile konuşacağız.

İgor Mihayloviç: Selamlar.

Tatiana: İgor Mihayloviç, birçok insan hayatında planlarını gerçekleştirmek için çok çaba sarf ettiği durumlarla karşılaşmıştır ve aniden hayatlarında bu planların uygulanmasına izin vermeyen koşullar ortaya çıkar. Ve çevremizdekilerden sık sık durumu akışına bırakmamız gerektiğine dair tavsiyeler duyabiliriz ve işte bu kadar: her şey yoluna girecek, her şey dengelenecek ve normalleşecek.

İgor Mihayloviç: Bekle, bekle. "Normalleşmek" derken neyi kastediyorsun? Örneğin bir şey inşa etmeyi ya da yaratmayı planladım, her neyse, ama burada bana bağlı olmayan bir durum ortaya çıkıyor.

Tatiana: Engel, evet.

İgor Mihayloviç: Bir engel. Doğal olarak endişeleniyorum, bir şey inşa etmek istiyorum. Değil mi? "Bırakmam lazım, normalleşecek." Kendi kendine inşa edilecek anlamında mı normalleşecek, engel ortadan kalkacak mı, yoksa planlarımı mı değiştireceğim? Nasıl normalleşecek?

Tatiana: İlginç. İnsanlar genellikle bazı durumlarla mücadele etmeye devam ederler ve belli bir anda, bu mücadeleyi tamamen bıraktıklarında, aniden ve yıldırım hızıyla, durumun onlar için en iyi şekilde çözüldüğü ve hatta düzeltildiği ortaya çıkar.

İgor Mihayloviç: Bu başka bir konu. Bakın, hayatta neler oluyor ve kim bunlarla karşılaşmadı ki. Örneğin, bir şey yaparız, iş, eğitim ya da günlük yaşam, fark etmez. Bir fikrimiz ya da hedefimiz var, onu uyguluyoruz, manevi olan hariç, bunu vurgulayacağım. Sıradan dünyevi yaşamımız, öyle değil mi? (**Tatiana:** Evet.) Bazı türden pek çok sorunla birlikte. Aklımızda bir şey var, onu uyguluyoruz, sonra bir şey işe yaramıyor, ya panikliyoruz ya da endişelenmeye başlıyoruz, işe yaramadığı

hakkında çok düşünürüz ve işe yaramıyor (**Tatiana:** Evet, kesinlikle). Oysa rahatlarsak, unutursak, dikkatimiz dağılırsa ya da kendimize bunu düşünmeyi yasaklarsak, engeller ortadan kalkar ve her şeyi uygularız. Bunu mu demek istiyorsunuz? Bu başka bir konu.

Tatiana: İzleyicilerimiz ilginç bir soru yönelttiler. Tam olarak bir durumu oluruna bıraktığımız ve bu duruma hiç dikkat etmediğimiz anlarda, sistemin durumu düzelttiğini söylüyorlar. Dolayısıyla şöyle bir soru ortaya çıkıyor: Sistem neden işleri olduğu gibi bırakmıyor, diyelim ki bir birey için bu kadar kötü, kazanılamaz bir durumda? Neden durumu düzeltmek için gerçekten enerji harcıyor?

İgor Mihayloviç: Her zaman durumu düzeltmez. Burada, genel olarak duruma, hayatımıza daha geniş bir açıdan bakmamız gerektiğini söyleyebilirim. Hangi yolun bizim için daha iyi olduğunu bilmiyoruz. Ve çoğu zaman, eğer bir insan... tekrar düşünelim... Affedersiniz, konuyu dağıtacağım, arkadaşlar, bu da çok ilginç bir soru. İnsan tamamen maddi dünyaya dalmışsa, ne Tanrı'yı ne de şeytanı düşünmüyorsa, o sadece satranç tahtasındaki bir piyon gibidir. Ve şeytan onu istediği gibi hareket ettirir. O zaman kişinin büyük düşünceleri bile olmaz. Evet, mutlaka sorunları olur, bir sürü sorunu olur, bir şeye heveslenir ya da bunun gibi şeyler... kişi sürekli endişelenmek zorundadır; deyim yerindeyse efendisini beslemek, duygusal olmak zorundadır. İyi ve kötü durumlar, hepsi birbirinin yerine geçer, bu bir tür yaşam değil, inip çıkan bir hız trenidir. Ve burada, evet, bu durumda sıklıkla ne olur? Kişinin bir sorunu vardır, dikkati dağılır, sorunun kendisi bir şekilde ortadan kalkar ve dünyevi ve ticari bir şey için çabalayarak yaşam tarzına yeniden devam eder. Bu işin bir tarafıdır.

Ancak, kişi ruhsal yola girdiğinde, kendisi üzerinde çalışmaya başladığında ve işte o zaman dünya çıldırdığında farklı bir taraf olabilir. Ve böylece, etrafındaki yakın insanlardan başlayarak, aniden böyle, bilirsiniz, diyebilirim ki, öfkeli ve agresif, her zaman memnuniyetsiz (**Tatiana:** Toksik), toksik olanlara dönüşürler, evet. İş yerinde her şey alt üst olur, iş zarar görebilir ya da ne bileyim, patronu diyelim...

Tatiana: Bela tek başına gelmez, evet, böyle bir olaylar zinciri.

İgor Mihayloviç: Kesinlikle haklısın, evet, kin beslemek ve benzeri şeyler. Böylece sorunlar başlıyor, her yönden sorunlar. Çoğu zaman sağlık sorunları ve diğer her şey buna ekleniyor. Ama bu farklı bir şey. Bu durumda, yine, kişi bu konularla ilgili endişelere kapılırsa, işte, şirkette veya evde bir şeyler kaybediyorsa, ya da basitçe söylemek gerekirse, kişi yıkılırsa, ruhsal yolu unuttur ve sorunlarını çözmeye başlar, kendi içinde bir neden aramaya ve bu dünyaya uyum sağlamaya başlar (**Tatiana:** Evet, doğru), herkes için iyi olmak için, böylece her şey sakinleşir ve bu böyle devam eder...

Evet, çok çabuk sakinleşir ve sonunda kişi yine aynı yoldan gider. Başka bir deyişle, bir satranç tahtasında, bu satranç tahtasından kaybolmak isteyen bir piyon ortaya çıktı (**Tatiana:** Oyunu terk etmek). Şeytan onu yakalar ve disipline sokmaya etmeye başlar. Onu disipline sokar ve yerine geri koyar. Sonra istediği şekilde hareket eder. Bir piyon vezir gibi hareket etmemelidir. Anlıyor musunuz? O bir piyon. Başka bir deyişle,

şeytan onu yerine koymuştur ve kişinin tekrar istikrarlı bir hayatı vardır, dedikleri gibi yedinci nesle kadar her şey onun için kararlaştırılmıştır.

Kişi ruhsal yola girdiğinde ve dünyası paramparça olduğunda farklı bir konudur, ama hedefi görür ve engelleri fark etmez, yani hedefe doğru ilerler; bir süre sonra her şey daha iyi hale gelir ve genellikle en beklenmedik şekilde. Eğer kişi kendi ayakları üzerinde durmuşsa, sistemi beslemeyi bırakmıştır, sistem onun için enerji harcar ama o karşılığında enerji harcamaz. Ve daha da iyisi, eğer kendisine karşı olan bu güçleri ruhsal gelişime dönüştürürse. Onları bir yerlerde harcamaz...

Tatiana: Böylece bir sivrisineği sıkıp çıkarıyor, doğru.

İgor Mihayloviç: Evet, doğru. Sihirle değil, ama ruhsal olarak büyümek için gerçekten bir sivrisineği sıkıyor. Sonunda şeytanın gözünden kayboluyor. Ve sonra şunu fark eder: dikkatini nereye yatırır, uygulanan şey odur. Ama maddi dünya böyle bir insan için öncelik olmamalıdır, aksi takdirde ruhsal yolda tökezlemesi için yeterlidir... Bu ne anlama gelir? Bu, kişinin yine maddi şeylerle çok fazla ilgilenmeye başladığı, bunun onun için ana hedef haline geldiği anlamına gelir. Başka bir deyişle, hedefini kaybetmiştir. Şeytanın oyun tahtasını terk etse bile, bu piyon basitçe ortadan kaybolur, ama sonra bir şeyle ilgilenir ve tahtada tekrar belirir. Böyle şeyler de olur. Her şey kişiye bağlıdır.

Tatiana: Ruhsal yolun başlangıcında, bu günde bir çok kez gerçekleşir, evet.

İgor Mihayloviç: Hayır... İlk adımlarda bu normal (**Tatiana:** Evet, tabii). İnsan dünyayı keşfetmeli, düşmeli ve kalkmalı. Bu normaldir. İstikrarlı olan birkaç birey vardır: kişi hissetmiştir, anlamıştır, hedefi görür ve hiçbir şey onu saptıramaz çünkü bu onun evidir, hedefidir, hayatıdır. Ama pek çok insanın ailesi, işi var. İnsanların dikkatinin dağılmamasının ne kadar zor olduğunu biliyorsunuz, bu yüzden bu normal.

Tatiana: Ayrıca, İgor Mihayloviç, az önce sorunun tek başına gelmediği bir noktayı tartışıyorduk. Ama bir insan kendi başına, deyim yerindeyse kendi durumu ile sorunlar ve komplikasyonlar yaratabilir mi?

İgor Mihayloviç: Elbette çok fazla. Yine, dediğimiz gibi, kendi içinde toksik bir ortama kendini kaptırmış bir insanı ele alalım. O zehirli hale gelir. Ve etrafındaki her şey toksik hale gelir. Böyle bir kişiye yaklaştığımızda, bunu hissedersiniz; henüz bir şey söylememiştir, en azından yüz ifadelerinden kötü bir ruh hali içinde olduğunu anlamak için onu veya yüzünü bile görmediniz diyelim. Ama siz yaklaşıyorsunuz ve şimdiden bir tür yapışkan ve dikenli jölenin içine girdiğinizi hissediyorsunuz. Öyle değil mi?

Tatiana: Evet, aynen.

İgor Mihayloviç: Cevap bu. Ve böyle bir insanın yanında, bırakın yanında olmayı, nefes bile alamazsınız. Onun yanındayken, diyelim ki, her hücreniz ayarsız bir şekilde titreşmeye başlar, bu yüzden herkes o kişiden kaçmak ister; doğal olarak kendisine

karşı saldırganlığı kışkırtır. Neden? Çünkü, bilirsiniz, o sanki... forumda yılanların sarmal ya da doğrusal halleri hakkında dile getirilen hipoteze dayanarak, orada toksik yılanlar olduğu, yani zehirli yılanlar olduğu çok iyi açıklanmıştı. Bunu hayal edersek, bunu yine bir insana uygularsak, kendini bu ısırıcı ve zehirli yılanların bulunduğu bir kaba daldırdığında, kendisi de bu zehirle dolar ve etrafındaki herkese bulaştırır. Bu yılanlar aslında ondan insanların üzerine sürünür, onları ısırır ve onlar da öfkelenir.

Tatiana: Onların kodlarını değiştiriyor.

İgor Mihayloviç: Elbette. Ve bütün çevresi bu şekilde titreşmeye başlıyor ve durana kadar devam ediyor. Böyle insanlar var. Kim onlarla karşılaşmadı ki? Huzurlu ve iyi şeylerden bahsediyor gibi görüldüğünüzde, ama kişi huysuz ve tatsızdır ve hemen her şeyi tekrar olumsuzluğa indirger. Bu yaygın ve sık görülen bir durumdur.

Tatiana: Bu çok ilginç, İgor Mihayloviç. Böyle bir soru da vardı: "Eğer Benlik doğası gereği iyiyse, neden bazen bu kadar kötü seçimler yapıyor?"

İgor Mihayloviç: Aman Tanrım, keşke seçimler yapsaydı, harika olurdu. Çoğu zaman, Benlik basitçe olgunlaşmamıştır ve seçim yapmaktan acizdir; onun yerine tüm kararları veren ve onun yerine yaşayan bilinçtir. Bu arada, Benlik olarak insan var bile değildir. Diyelim ki o sadece bilincin hilelerini ve bilincin yaşamını finanse ediyor. Aslında insan hayatına dışarıdan bakıyor, bir şeylerin yanlış olduğunu görüyor ama hiçbir şeyi değiştiremiyor. Ve bu çark dönmeye devam ediyor. Şeytan satranç tahtasında kişiyi hareket ettirdiğinde, o kişi yaşıyor mu, yaşamıyor mu? Ya da var mıdır? İşte size cevap.

Herkes dünyanın hayali, yaşamın hayali olduğunu ve olması gereken yerde olmadıklarını kavrar. Ama bu neden oluyor? Çünkü kişi gerçekten de olması gereken yerde değildir. Benlik olarak tam da bunu anlar ama bu konuda hiçbir şey yapamaz. İşte ruhsal uygulamalar bunun için gereklidir; bunun için en azından bir kukla olmadığınızı, bir insan olduğunuzu idrak etme deneyimine ihtiyacınız vardır; böylece kişi şeytanın rehberliği olmadan kendi başına en azından bir adım atabilir. Özgürlük aslında burada başlar.

Tatiana: Şöyle bir konuyu da gündeme getirmek istiyorum, insan çoğu zaman yolunda sorunlar algılar... ya da daha doğrusu planlarında olmayan şeyleri sorun olarak adlandırır, öyle diyelim. Ve insanlardan sıklıkla duyabildiğimiz şu noktayı tartışmak istiyorum: "başaramıyorum": "Ruhsal uygulama işe yaramıyor", "İnsanları bilgilendirmeye çalıştım ama bu süreçte başarısız oluyorum."

İgor Mihayloviç: Dur, dur. Dur, size hemen bir sorum var dostlar: Ruhsal uygulamanın işe yaramaması ne anlama geliyor? Ruhsal uygulamada başarısız oldunuz. Ama ne elde etmek istediniz? Bilinciniz gelip size ne söyledi? Uygulama sırasında veya sonrasında tam olarak ne elde etmeniz gerekiyordu? Basit bir soru. Pasta mı, börek mi, ne?

Tatiana: Veya süreçte bir şey almak.

İgor Mihayloviç: Veya süreçte bir şey almak.

Tatiana: Ya da dünden önceki gün sahip olduğunuz bazı deneyimleri tekrarlamak.

İgor Mihayloviç: Kanatlarınız mı çıkmalı yoksa üzerinizde bir hale mi parlamaya başlamalı? Ne elde etmek istiyorsunuz? İnsanlar "işe yaramıyor" diyor.

Tatiana: Veya aynı nehire iki veya üç kez girmek istiyorlar.

İgor Mihayloviç: Bu gerçekten böyle, öyle değil mi?

Tatiana: Evet, doğru. bazı sonuçları tekrarlamak.

İgor Mihayloviç: Bu bilgilendirme ile aynı, "Başarmadım."

Tatiana: Bunu denedim, ama başaramadım.

İgor Mihayloviç: Evet, aynen öyle. "İnsanlara söylüyorum ama dinlemek istemiyorlar. Ama onlardan ne istiyorsunuz? Bir insana bir şeyden bahsetmiş olmanız, o şeyin çoktan işe yaradığı anlamına gelir. Bunu kabul etmemiş olması, bir guru olarak önünüzde eğilmemiş olması, sizi bir patron ya da lider olarak algılamamış olması; sizi bir başkan olarak görmemesi... Değil mi? İşe yaramayan şey bu mu? Yine de birilerine hükmetmek ve yönetmek istiyorsak o başka bir konu arkadaşlar.

Ama bir insana bilgi verdiğinizde, o kişi meşgulse, evet, duydu, baktı, "evet, teşekkür ederim" ve "tamam" dedi ve kibarca uzaklaştı, o zaman zaten çok şey yapmışsınızdır ve zaten başarmışsınızdır. Bu kişi dinlemek istemese bile, Yaratıcı Toplum hakkında biraz bir şeyler duymuşsa ya da en azından "Yaratıcı Toplum" ifadesini duymuşsa, bu onu zaten bilgilendirdiğiniz anlamına gelir. Neden? Açıklayacağım. Her şey çok basit.

Sizden bir cümle duydu, başka birinden biraz daha duydu, ama üçüncü bir kişiden duyduğunda ilgilenmeye başlayacak. Gördünüz mü? Ne kadar inkâr ederse etsin, zaman zaman Yaratıcı Toplumla, bu açıklamalarla ve bu kavramlarla karşılaşacaktır. Ve aslında kendisi de sizin bahsettiğiniz şeyi, Yaratıcı Toplumu istemektedir. Her mantıklı insan bunu ister: güven içinde yaşamak ister, sorunsuz yaşamak ister. Hiç kimse bir yığın sorun içinde, hastalık ya da yaşlılık içinde yaşamak istemez. Biliyorsunuz, bir insanın kaderi ölmek olsa bile, sağlıklı bir bedende ölmek daha iyidir: sadece uykuya dalar ve uyanmaz. Neden? Evet, deyim yerindeyse enerji kaynağı tükenmiştir ve kişi olgun bir yaşlılığa kadar yaşamaktansa bedeni terk ettikten sonra başka bir duruma geçmeyi tercih eder. Olgun bir yaşlılık nedir? Her şeyden önce güçsüzlük ve istediğinizi yapamamak demektir. Bu hayat mı?

Tatiana: Dermansızlık.

İgor Mihayloviç: Basit bir soru. Her gün, özür dilerim, her nefes için sürekli bir mücadele mi? Hayat bu mu? Bugün bile modern teknolojiler bu sorunu çözmemize izin veriyor. Ve eğer biraz çaba gösterirsek, forumda da söylendiği gibi, bir insan genç

ve sağlıklı bir bedende bin beş yüz yıl yaşayabilir. Bunun herhangi bir rolü yok, bu sadece bir beden. Yeterli enerji var, yerleştirilmiş bir program var - ve hepsi bu, beden kendini koruyor ve yeniliyor. Bedenimiz eşsizdir. Sadece onu gerçekten incelemedik, uzay hakkında bir insan hakkında bildiğimizden daha fazlasını biliyoruz. Bu gerçekten doğru.

Oysa insan yetenekleri muazzamdır. Ve eğer bir insan burada o kadar uzun süre kalmak, faydalı ve harika bir şeyler yapmak ve her günün tadını çıkarmak istiyorsa, bin beş yüz yıl yaşamanın nesi yanlış? Bu bir kelime oyunu ya da birinin düşüncesi veya bilinciyle oynama veya insanın daha uzun yaşama arzusu değildir. Bu gerçektir. Neden? Yaratıcı Toplum'da çok sayıda insana ihtiyaç vardır. Tüketimci formatta ise seçkinlere hizmet edebilecek küçük bir gruba ihtiyaç duyarsınız. Hepsi bu kadar. Ve bir gün seçkinler arasına girmeyi başaracaklarını ya da belki de en azından büyük büyük torunlarının seçkinler arasına girmeyi başaracaklarını ve o zaman birilerinin onlar için çalışacağını ummak. Bu çok saçma, değil mi?

Aslına bakarsanız, Yaratıcı Toplum zaten her insandan bir elit yaratıyor. Bugünlerde seçkinler bile Yaratıcı Toplumda herkesin yaşayacağı şekilde yaşamayı göze alamıyor. Peki, çalışmak ve çabalamak için bir şey yok mu? Her ne kadar bizi dinlemek istemeseler de, zaten duyuyorlar, zaten işe yaradı, elbette siz daha fazlasını istemedikçe. Öyle değil mi?

Tatiana: Bu çok önemli bir anlayış İgor Mihayloviç, gerçekten de kişi zaten bir tohum ekmiştir (**İgor Mihayloviç:** Tabii ki) ve tüm gezegenin ne zaman yeşereceğini bilemez. O çoktan başardı.

İgor Mihayloviç: Kesinlikle. Ruhsal uygulamada durum aynıdır. Yani kişi en azından sakinleşmişse, bu zaten bir adımdır, zaten o Sevgiyi en azından birazcık bulmaya çalışıyordur - bu Sevgiye duyulan bir özlemdir. Bu birilerini kandırmak ya da birileriyle savaşmak, birilerine karşı çıkmak, genel olarak bu dünyaya kötülük ve sorun eklemek için bir istek değildir; bu bir Sevgi ve barış arayışıdır; bu zaten Tanrı'yı ya da Tanrı'ya giden bir yolu aramaktır; kişi bunu zaten başarmıştır. Bu nedenle dostlarım, buna dikkat edin, şeytan pek çok arzuyu ortaya atar; genellikle kendi bilinciniz aracılığıyla sizinle oynar ve içinize şüpheler eker, onun özü budur. Bilmeniz gereken şey budur ve çalışmanız gereken şey de budur.

Size dayatılan bu şüphenin içinizde doğduğunu gördüğünüzde, o zaman buna ihtiyacınız olup olmadığına bir bakın, belki de ihtiyacınız yoktur? Eğer ihtiyacınız yoksa, o zaman neden kabul ediyorsunuz? Ve eğer onu kabul etmiyorsanız, o zaman ondan özgürsünüz demektir. Değil mi? (**Tatiana:** Evet, doğru.) Her şey kişinin elindedir, özgürlük de bununla ilgilidir. Evet, hayatta bir şeyleri değiştiremediğimiz durumlar vardır, burada üç boyutlulukta çok fazla sorun olduğunda. Bilirsiniz, en kötü, en tehlikeli ve en şeytani olanlar insanlardır. Kendimiz için sorunlar yaratırız. Bu da doğrudur. Ve çoğu zaman öyle bir duruma düşebilirsiniz ki, bundan tek bir çıkış yolu varmış gibi görünür ama tek bir çıkış yolu olsa bile, bu durumdan bile Tanrı'ya gitmelisiniz. Her durumda hiçbir çıkış yolu yoktur.

Tatiana: Pes etmemek çok önemli çünkü sistem bize gerçekten teslim olmayı öğretiyor, bizi hareketsizleştiriyor: "Durumu akışına bırak ve hiçbir şey yapma, hiçbir aktif eylemde bulunma." Hatta pek çok kişi bu dünyanın nereye, nasıl bir uçuruma doğru gittiğine dair bilgi ve anlayışla karşılaştıklarında, kafalarının içinde o sinsî sesi ve bunu kabul etmeleri gerektiğine dair bir telkini duyduklarını fark etmiştir, ama bu kabul bir tür alçakgönüllü itaattir. Bir tür aktif eylem değil, yaşam için savaşmak değil, tam olarak boyun eğmek...

İgor Mihayloviç: Şeytanın önünde eğilin (**Tatiana:** Evet, aynen). Bütün cevap bu. Şeytana boyun eğmek kolaydır, vazgeçmek çok kolaydır. Ama eğer sadece tek bir sonuç varsa, bunun bir anlamı var mı? Yani bu sonucu bildiğinizde ve anladığınızda, boyun eğmenin hiçbir anlamı yoktur. Ne için? Yahuda gibi 30 parça gümüş için mi? Sadece bir süreliğine cebinizde tutmak için mi? Sonuçta yanınızda hiçbir şey götüremezsiniz. Görüyorsunuz, hayat basit. Bu dünyada uğruna şeytana boyun eğmeye degecek hiçbir şey yoktur. Size Hayat vermeyecektir ve bu her şeyi açıklar. Sahip olduğu tek şey küldür ve her şey külden yapılmıştır.

Eğer Yaratıcı Toplumu inşa edersek, küllerden biz sorumlu olacağız, şeytan değil. Bunun ne kadar ilginç olduğuna bakın. Değil mi? Her şey insanların elinde, Yaratıcı Toplum bile. Ve gelecek de insanların elinde, herkesin elinde. Eğer kendi geleceğimize ve tüm insanların geleceğine sorumsuzca davranırsak, doğal olarak satranç tahtasındaki piyonlar oluruz. Birbirimizle çatışacağız, tıpkı çocuklarımız ve torunlarımız gibi bir sürü sorun yaşayacağız ve hiçbir şey değişmeyecek. Bu durumda değışecek tabii ki, Allah ömür verirse, iklim Cerberus'unu da unutmamalıyız.

Ama aslında her şey insanların elindedir. Her şeyi değıştirebiliriz, tüm hayatımızı tamamen değıştirebiliriz. Hemen şimdi değıştirmemiz gerektiğini söylemiyorum. Diyelim ki, sorunlar içinde yaşıyorsanız ve tüm bu sorunlardan kurtulmanız, zengin ve bağımsız olmanız gerekiyorsa, bilirsiniz, bu tür basmakalıp zihniyetler, "düşün ve zengin ol" gibi. Şöyle söyleyeyim: ne kadar zengin olursanız, o kadar bağımlı hale gelirsiniz ve bu doğrudur. Neden? Çünkü çok para kazanmak için çok çaba sarf etmeniz gerekir ve dikkatiniz oraya akacaktır. Ve para, onu elde etmek için harcadığınız dikkatin karşılığıdır.

Evet, başkaları da işlerine çok fazla yatırım yapıyor ama üç kuruş kazanıyor ya da hiç kazanmıyor, böyle şeyler de oluyor. Yatırım yapmamamız gereken yere yatırım yapıyoruz, yanlış şeyi seçmişiz, şeytan bizi yanlış kareye yerleştirmiş ama bazen oradan bile hareket edemiyoruz. Neden? Çünkü şeytan bizim adımıza karar veriyor. Ama insan özgürleşirse, bu tahtayı tamamen terk edebilir. Bu diğer dünyaya gitmek anlamına gelmez, burada kalmak, Tanrı'nın Kendisine, Ruhsal Dünyaya hizmet etmek ve aynı zamanda bu kişinin özgürlüğünü kazanması anlamına gelir. Elbette şeytan buna karşıdır ve kesinlikle sorun yaratacaktır. Ama bu sorunlara dahil olmaya ve onlarla yaşamaya başlarsak, o zaman hayatımız bir sorun haline gelir. Oysa farklı bir şey düşünür ve yaşarsak, o zaman düşündüğümüz şey hayatımız olur. Her şey basittir.

Tatiana: Biliyorsunuz, İgor Mihayloviç, bu cümleye ve "başaramıyorum" zihniyetine

geri dönecek olursak, özellikle insanlar kendileri üzerinde çalışırken, bu cümlenin genellikle insanlar ilişkilerinde başka bir kişiyi etkilemek istediklerinde ortaya çıktığını görüyoruz (**İgor Mihayloviç**: Çoğu zaman). Kendini etkilemek için değil, kendini değiştirmek için değil, diğer kişiyi etkilemek için.

Igor Mihailovich: Bakın, aile ilişkilerinde her zaman bir hakimiyet mücadelesi vardır (**Tatiana**: Evet, bazı akut durumlar). Uzlaşma değil, karşılıklı anlayış değil, her ne kadar psikolojik açıdan felsefe yapmaya başlasalar da: "Birbirimizi anlamak istiyoruz" ve benzeri, ama aslında bu bir aile içinde perde arkası savaşıdır. Ve insanlar ne kadar uzun süre birlikte yaşarlarsa yaşasınlar, birileri daha akıllı hale gelene ya da belli bir uzlaşmaya varana kadar yine de bir tür çatışma yaşanır. Öyle değil mi? Ama nereden bakarsak bakalım, insanlar insan olarak kalıyor, herkes kendi kabuğunda yaşıyor ve herkes bir birey; bu da anlaşılmalıdır.

Basit bir örnek vereyim: Herkes birbiri üzerinde hükmetme araçları arıyor. Ve birileri ruhsal uygulamalarla ya da Yaratıcı Toplum fikriyle karşılaşılıyor. Öyle değil mi? Ve kişi diğer yarısına bile, deyim yerindeyse, bir öğretmen ve hükmetme konumundan öğretmeye başlar. Peki diğer yarısı buna nasıl tepki verecek? Basit bir soru. Özellikle de aralarında sürekli bir çatışma varsa. Diğer kişi bunu kollarını açarak kabul edecek mi ya da nasıl?

Tatiana: Muhalefet hemen harekete geçiyor, doğru.

İgor Mihayloviç: 100%. Ve yeni kavgalar ortaya çıkıyor. Ne yüzünden? İyi bir fikir yüzünden ya da affedersiniz, kişinin Tanrı'nın Dünyasına nasıl ulaşılacağına dair Bilgiyi paylaşıyor olması yüzünden. Ve bu zeminde iblisler savaşıyor. Bunu ifade etmenin başka bir yolu yok, çünkü bunlar savaşan iblisler. Biri diğerini bu Bilgi aracılığıyla manipüle etmeye karar verdi, sadece güç için savaşmak için.

Tatiana: Yeniden eğitmek için.

İgor Mihayloviç: Elbette. Öyle değil mi? Boşanmalara, aile parçalanmalarına ve benzerlerine kadar. Ve sonunda, suçlu kim? Tanrı suçlu. Neden? Çünkü bu bilgiyi buraya O gönderdi ve bu bilgi onların ailesine geldi ve ailelerini yok etti. İki iblis birbiriyle kavga etti. Tanrı'nın bununla ne ilgisi var? Basit bir soru. Herhangi bir dini ele alalım, hangi dini ele alırsak alalım, o dinin varlığı süresince milyonlarca aile parçalandı, milyonlarca aile dağıldı. Neden? İnanç yüzünden. Çünkü inanç ve din bir araç olarak ya da başka bir kişiye hükmetme girişimi olarak kullanılmıştır, sadece bu. Bu doğru değil mi? Doğru. Öyleyse kim suçlanmalı: bir din mi, Bilgi mi, yoksa iblislerin içinde baskın olmasına izin verdiği için kişinin kendisi mi? Her şey çok basit.

Aynı şey, özür dilerim, diğer insanlar için de geçerli, yakın çevreden olmayanlar, aileden olmayanlar, ama bazı arkadaşlar, tanıdıklar, meslektaşlar ve hatta bir yerde karşılaşan yabancılar. İnsanlar bilgiyi yaymakla meşguldür. Görevinizin bir insana bu konuda bilgi vermek olduğunu anladığımızda, ona yaklaşır ve basitçe "Yaratıcı Toplum projesini biliyor musunuz?" diye sorarsınız. İşte o zaman sohbet başlar. O kişi sizi

duymak istemiyor ama siz zaten çok şey yaptınız dostum, ona "sihirli kelimeyi" söylediniz ve o da bunu düşünerek uzaklaştı bile. Evet, kafasının içinde seni azarlayabilir: "Başka tür küreselciler, mezhepçiler ya da bir şeyler dayatmaya çalışan bir tür parti." Ama o bunu düşünüyor - siz zaten onun içine bir tohum ektiniz. Ve toprak hazırlandığında belki tohum büyüyecek. Öyle değil mi?

Tatiana: Evet, birileri üzerinde değil, kendiniz üzerinde çalışmanız gerekiyor. Kendinizi düzeltmek için.

İgor Mihayloviç: Kendiniz üzerinde, evet. Ve bir insana, gerçekten herkesin hayatını daha iyi hale getiren iyi bir uluslararası proje hakkında bilgi vermek için bile yaklaştığımızda, ama o kişiye hükmetmek amacıyla ve sizi köle gibi dinlemesi, söylediğiniz her kelimeye dikkat etmesi arzusuyla... Dostlarım, doğal olarak, bu kasıtlı bir beklentidir... kısacası, tüm bunlar kutsal şeyleri satmaktır, arkadaşlar, kutsal şeyleri satmak. Ve bundan kurtulmalısınız.

Görevimiz nedir? Yeni bir dünya inşa etmek. Ve aslında kendimizden başlamalıyız. Değil mi? Daha çok sevgi, daha az kötülük. Genel olarak kötülük bir insanın içinde yaşamamalıdır, çok yıkıcıdır, zehirdir. Eğer zehri içimizde tutarsak, bizi çürütür. Değil mi? Kıskançlık, aşırı arzular, basitçe birine karşı duyduğumuz nefret, hatta kötü şeyleri hatırlamamız, zaman zaman onları anımsamamız ve onlar hakkında duygusal şeyler hissetmemiz bile kötülüğü içimizde tuttuğumuz anlamına gelir. Ama ne için? Aynı şey yakınlarımız ve sevdiğimiz insanlar için de geçerlidir. Eğer onları önemsiyorsak, neden gergin ve endişeli olalım? Yani gerçekte, dostlar, çok basit. Eğer barış istiyorsanız, kendiniz barış olun. Tamam mı? O zaman her şey yoluna girecektir. Ne kadar basit olduğunu görüyorsunuz.

Tatiana: İgor Mihayloviç... Evet. Ayrıca peygamberlerin her zaman Sevgi hakkında konuştuğunu söylediniz. Ve forumda dile getirilen o hipotez açısından bakıldığında (**İgor Mihayloviç:** Tabii ki) farklı bir şekilde anlaşılıyor. Bize şöyle sorular soruldu, siz de kısmen cevapladınız: "Kötü düşünceler yakınlarımızı ne şekilde etkiler? Kötü düşünceler bizi nasıl etkiliyor?" ve "İyi düşünceler ve sevgimiz diğer insanları, çevremizi nasıl etkiliyor?"

İgor Mihayloviç: Etkiliyor. Ama çoğu zaman bu sevgimiz ve iyi huyumuz bazen iblisler tarafından kullanılır. Öyle değil mi? Bu da oluyor. Ama iblisler sizi gücendirmemeli. Onlar bu yüzden iblisler - sömürmek ve manipüle etmek için varlar.

Tatiana: Asıl şey, hayatınızın kitabında yazdığınız şey.

İgor Mihayloviç: 100 % (**Tatiana:** Evet). Ve bu en önemli nokta. *Yazdığınız şey.* Öyleyse dostlar, birbirimizi sevelim. Teşekkür ederim.

Tatiana: Çok teşekkür ederim, İgor Mihayloviç.

İgor Mihayloviç: Teşekkür ederim, dostlar. Huzur sizinle olsun.